

REZOLUCJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (UE) 2020/1985**z dnia 14 maja 2020 r.****zawierająca uwagi stanowiące integralną część decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2018, sekcja VI – Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny**

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając swoją decyzję w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2018, sekcja VI – Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny,
 - uwzględniając prezentację z 3 lutego 2020 r. przy drzwiach zamkniętych dla parlamentarnej Komisji Kontroli Budżetowej, podczas której Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) przedstawił wyniki swojego dochodzenia dotyczącego Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego;
 - uwzględniając sprawozdanie Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w sprawie godności w pracy w instytucjach i agencjach UE: SI/2/2018/AMF,
 - uwzględniając art. 100 Regulaminu i załącznik V do Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A9-0078/2020),
- A. mając na uwadze, że w ramach procedury udzielania absolutorium organ udzielający absolutorium pragnie podkreślić szczególne znaczenie dalszego wzmacniania legitymacji demokratycznej instytucji Unii w drodze zwiększania przejrzystości i odpowiedzialności oraz wdrażania koncepcji budżetowania celowego i właściwego zarządzania zasobami ludzkimi;
1. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Trybunału Obrachunkowego (zwanego dalej „Trybunałem”), że w łącznych płatnościach za rok zakończony dnia 31 grudnia 2018 r. w odniesieniu do wydatków administracyjnych Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego (zwanego dalej „Komitetem”) nie wystąpiły istotne błędy, a zbadane systemy nadzoru i kontroli były skuteczne;
 2. zauważa, że od lipca do listopada 2018 r. do Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) z pięciu różnych źródeł wpłynęły zarzuty molestowania wysuwane wobec wyższego rangą członka Komitetu, pełniącego od kwietnia 2013 r. funkcję przewodniczącego Grupy Pracodawców (Grupy I), i że 6 listopada 2018 r. OLAF postanowił wszcząć dochodzenie w tej sprawie;
 3. zauważa, że w 2018 r. formalnie zgłoszono jeden przypadek molestowania (art. 24 regulaminu pracowniczego i art. 12 ust. 1 decyzji Komitetu w sprawie zapobiegania molestowaniu); przypomina, że dochodzenie administracyjne zostało zakończone, a na oskarżonego nałożono najniższą karę dyscyplinarną, przy czym nie wykorzystano jeszcze wszystkich możliwości odwołania; odnotowuje, że w 2018 r. wpłynęło siedem informacji o nieprawidłowościach zawierających zgłoszenie trzech dodatkowych przypadków molestowania, które są ze sobą do pewnego stopnia powiązane; odnotowuje, że w styczniu 2019 r. wszczęto dwa dochodzenia administracyjne, a sprawy przekazano OLAF-owi;
 4. zauważa, że 17 stycznia 2020 r. OLAF przekazał przewodniczącemu Komitetu swoje sprawozdanie i zalecenia zgodnie z umową o współpracy między Komitetem a OLAF-em; wyraża zaniepokojenie, że OLAF stwierdził przypadki molestowania ze strony dwóch pracowników, niewłaściwe zachowanie (poważne wykroczenie) ze strony jednego pracownika i członka Komitetu oraz nieetyczne zachowanie ze strony innych pracowników, a także że podjął decyzję o skierowaniu sprawy do władz belgijskich;
 5. ubolewa z powodu ustaleń OLAF-u dotyczących nękania psychicznego, poważnego wykroczenia i niewłaściwego zachowania przewodniczącego Grupy I wobec podwładnych w latach 2013–2018; zauważa, że zgodnie z prawem belgijskim nękanie lub molestowanie jest przestępstwem; zauważa ponadto, że doszło do naruszenia art. 4 kodeksu postępowania członków Komitetu dotyczącego godności oraz że takie postępowanie jest niezgodne z wartościami Unii dotyczącymi poszanowania i ochrony godności ludzkiej w miejscu pracy zgodnie z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej; wzywa Komitet, aby w przewidzianym terminie poinformował organ udzielający absolutorium o działaniach podjętych w celu wprowadzeniu zaleceń OLAF-u w życie;

6. oczekuje, że do września 2020 r. Komitet należycie poinformuje organ udzielający absolutorium o środkach podjętych w następstwie zaleceń OLAF-u i mających naprawić naruszenia;
7. wzywa Komitet do konsekwentnego i bezzwłocznego stosowania art. 8 kodeksu postępowania, tj. wszczynania niezbędnych procedur wobec osób, których sprawa dotyczy, oraz natychmiastowego kierowania sprawy do komitetu doradczego ds. postępowania członków;
8. podkreśla swoje obawy dotyczące obecnego środowiska pracy w Komitecie, szczególnie w Grupie I, i zwraca się do Komitetu o podjęcie koniecznych środków w celu stworzenia pełnego szacunku i wiarygodnego środowiska niezbędnego dla dobrego samopoczucia i rozwoju zawodowego pracowników; przypomina ponadto Komitetowi, że złe środowisko pracy skutkuje nieefektywnością, stresem i brakiem produktywności;
9. zauważa, że 22 stycznia 2020 r. Grupa I przystąpiła do wyboru swojego obecnego przewodniczącego jako kandydata na przewodniczącego Komitetu od października 2020 r., kiedy to Grupa I przejmie na dwa i pół roku kierownictwo instytucji;
10. przypomina sprawozdanie Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w sprawie godności w pracy w instytucjach i agencjach UE (SI/2/2018/AMF), w którym stwierdzono w odniesieniu do personelu wysokiego szczebla, że „szczerze ryzyko nękania lub molestowania zachodzi w przypadku, gdy istnieje nierównowaga sił między zaangażowanymi stronami. Można je zmniejszyć za pomocą bardziej rygorystycznych przepisów dotyczących wysokich rangą pracowników, którzy nie są objęci zakresem stosowania regulaminu pracowniczego, jak np. komisarze, sędziowie, członkowie Trybunału Obrachunkowego, członkowie Komitetu Ekonomiczno-Społecznego itd. Przepisy te mogą obejmować surowsze środki dyscyplinarne, np. przymusowe przeniesienie na emeryturę lub odebranie uprawnień emerytalnych. W chwili objęcia funkcji wysocy rangą pracownicy powinni być informowani kompleksowo i w regularnych odstępach czasu o wszystkich przepisach i strategiach dotyczących przeciwdziałania nękaniam lub molestowaniu.”;
11. domaga się, aby Komitet wprowadził i wdrożył plan działania na rzecz aktywnego zapobiegania nękaniam lub molestowaniu w środowisku pracy i jego zwalczania, zwiększenia świadomości na ten temat oraz propagowania kultury zerowej tolerancji wobec nękania lub molestowania;
12. wzywa Komitet do udoskonalenia środków umożliwiających pracownikom składanie formalnych skarg dotyczących nękania lub molestowania, do organizowania regularnych szkoleń dla pracowników pełniących funkcje zaufanych doradców, oraz do stworzenia rezerw niezależnych badaczy, których Komitet może wezwać podczas formalnych dochodzeń w sprawie nękania lub molestowania;
13. z zadowoleniem odnotowuje przykłady dobrych praktyk w polityce Trybunału w zakresie przeciwdziałania nękaniam lub molestowaniu, która charakteryzuje się surowymi środkami dyscyplinarnymi wobec winnych członków, takimi jak przymusowe przeniesienie na emeryturę lub odmowa przyznania uprawnień emerytalnych, oraz wzywa Komitet, by skorzystał z tych przykładów;
14. ogólnie rzecz biorąc, wyraża ubolewanie, że rozdział 10 „Administracja” w sprawozdaniu rocznym Trybunału ma raczej ograniczony zakres i ograniczone wnioski, niezależnie od faktu, że dział 5 „Administracja” wieloletnich ram finansowych (WRF) uznaje się za obciążony niskim ryzykiem;
15. zauważa, że Trybunał wybrał dla wszystkich instytucji i organów Unii próbę 45 transakcji z działu 5 „Administracja” WRF; zwraca uwagę, że próbę tę dobrano tak, by była reprezentatywna dla różnych rodzajów wydatków w ramach działu 5, które stanowią 6,3 % budżetu Unii; zauważa, że Trybunał określił wydatki administracyjne jako obciążone niskim ryzykiem; uważa jednak, że liczba transakcji wybranych w odniesieniu do „innych instytucji” jest niewystarczająca, i zwraca się do Trybunału o zwiększenie ich liczby co najmniej o 10 %;
16. zauważa, że w 2018 r. budżet Komitetu wyniósł 135 630 905 EUR (w porównaniu z 133 807 338 EUR w 2017 r.), co oznacza wzrost o 1,36 %; odnotowuje, że ogólny wskaźnik wykonania budżetu wyniósł 98,66 % (w porównaniu z 96,5 % w 2017 r i 97,2 % w 2016 r.);
17. z zadowoleniem przyjmuje ogólnie ostrożne i należyte zarządzanie finansami Komitetu w okresie budżetowym 2018; wyraża zadowolenie, że wskaźnik zobowiązań w tytule 1 „Wydatki związane z osobami pracującymi w Komitecie” wyniósł 98,94 %, a w tytule 2 „Budynki, wyposażenie oraz różne wydatki operacyjne” – 97,97 %;

18. zauważa z zaniepokojeniem, że ostateczna kwota środków przeznaczonych na pokrycie kosztów podróży i pobytu członków nieznacznie wzrosła do 20 247 625 EUR w 2018 r. (w porównaniu z 19 819 612 EUR w 2017 r. i 19 561 194 EUR w 2016 r.) pomimo zmniejszenia liczby posiedzeń; przyjmuje do wiadomości, że kwota niewykorzystanych środków w tym zakresie wynosi jedynie 1,05 %;
19. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Komitetu nr 2018/C 466/02 z dnia 10 grudnia 2018 r., zgodnie z którą członkowie Komitetu otrzymują zwrot rzeczywiście poniesionych kosztów biletów do maksymalnej ceny biletu lotniczego w klasie biznes ze zniżką (najlepiej w klasie ekonomicznej lub podobnej) za okazaniem dokumentów potwierdzających; zauważa, że obecny system oparty na rzeczywistych kosztach jest zgodny zarówno z odpowiednią decyzją Rady, jak i z systemem obowiązującym w Parlamencie; wyraża uznanie, że Komitet zachęca do korzystania ze wspólnych rozwiązań transportowych, takich jak autobusy komunikacji publicznej i wspólne użytkowanie samochodów, a także wynajmuje autokary, jeżeli jest to najbardziej opłacalnym rozwiązaniem;
20. zauważa, że w 2018 r. Zespół Budżetowy Komitetu skupił się w szczególności na ocenie sposobu kontrolowania wydatków i poprawie prognozowania w odniesieniu do pozycji budżetowej obejmującej koszty podróży i pobytu członków, w związku z czym w październiku 2018 r. ogłoszono zaproszenie do składania ofert na analizę i propozycję ulepszeń systemu prognozowania w zakresie zwrotu kosztów członkom EKES-u, delegatom i ekspertom; zwraca się do Komitetu o poinformowanie Komisji Kontroli Budżetowej Parlamentu o osiągniętych wynikach;
21. zauważa, że przeniesione środki (8 204 796 EUR) z 2018 r. na 2019 r. (w porównaniu z 9 232 069 EUR przeniesionych z 2017 r. na 2018 r.) wynoszą 6,05 % łącznej wartości środków i ponownie są związane głównie z liniami budżetowymi „Członkowie instytucji i delegaci”, „Budynki” i „Przetwarzanie danych”; ubolewa, że wiele środków automatycznie przeniesionych z 2017 r. na 2018 r. zostało szczególnie przeszacowanych; przypomina Komitetowi, że konieczne jest dokonanie realistycznej korekty budżetowej zgodnie z rzeczywistymi potrzebami; przypomina, że nadmierne przeszacowanie lub niedoszacowanie wskazuje na złe planowanie budżetowe oraz negatywnie wpływa na należyte i ostrożne zarządzanie finansami;
22. podkreśla, że budżet Komitetu ma charakter wyłącznie administracyjny; zauważa, że Komitet ocenił, w jaki sposób stosować zasady budżetowania celowego wyłącznie do środków administracyjnych; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komitetu dotyczącą współpracy z innymi instytucjami w celu ustanowienia zestawu międzyinstytucjonalnych wytycznych dotyczących wdrażania budżetowania celowego z myślą o instytucjach, które ponoszą jedynie wydatki administracyjne;
23. uznaje, że w 2018 r. zaktualizowano decyzję w sprawie standardów kontroli wewnętrznej, formalizując w Komitecie procedurę kontroli wewnętrznej, w tym wyznaczenie koordynatora ds. kontroli wewnętrznej; zauważa, że Komitet rozpoczął kontrolę zgodności z 16 standardami kontroli wewnętrznej za pomocą kwestionariusza *ad hoc*, a następnie sporządził sprawozdanie, które stanowiło podstawę do podjęcia przez urzędnika zatwierdzającego decyzji w sprawie katalogu środków na rok 2019 mającego na celu dalszą poprawę zgodności ze standardami kontroli wewnętrznej; z zadowoleniem przyjmuje szkolenia i działania informacyjne prowadzone w tym kontekście;
24. zauważa, że wynagrodzenia stanowią około połowę budżetu Komitetu; z zadowoleniem przyjmuje zakończony w 2018 r. audyt wewnętrzny dotyczący wypłaty wynagrodzeń, przeprowadzony w celu upewnienia się, że od czasu kontroli w 2010 r. procedury uległy poprawie; zauważa, że w wyniku kontroli ustalono, iż procedura wypłaty wynagrodzenia jest stała i nie stwarza żadnego niepotrzebnego ryzyka; odnotowuje uzgodniony plan działania, który został już częściowo wdrożony do końca 2018 r. wraz ze wszystkimi pozostałymi elementami, których wdrożenie Komitet zaplanował do końca 2019 r.;
25. zauważa, że w 2018 r. Komitet przyjął łącznie 215 opinii i sprawozdań (w porównaniu ze 155 w 2017 r.); z zadowoleniem przyjmuje wysiłki na rzecz zwiększenia ogólnej wydajności; ze szczególnym zadowoleniem przyjmuje wszystkie wysiłki podjęte zwłaszcza w 2018 r., które doprowadziły do stworzenia wizji przyszłego środowiska informatycznego Komitetu, tak aby było ono zgodne z zasadami nowoczesnej administracji, oraz do opracowania na następne 10 lat modelu Komitetu przekształconego pod względem cyfrowym, ukierunkowanego na użytkownika i opartego na danych; zauważa, że obecnie jedynie 3 % budżetu Komitetu jest przeznaczony na produkty IT; zauważa, że wdrożenie strategii cyfrowej Komitetu będzie wymagało dodatkowych środków;
26. uznaje, że sztuczna inteligencja (AI) zmieni rynek pracy i wyeliminuje znaczną część obecnych miejsc pracy; zachęca Komitet do uważnego śledzenia tej kwestii; popiera prace Komitetu dotyczące AI, w tym wydanie opinii i zorganizowanie w czerwcu 2018 r. pierwszego szczytu zainteresowanych stron na temat AI z udziałem Komisji w celu podkreślenia wagi, jaką ma dla Unii dopilnowanie, by AI była bezpieczna, bezstronna i zgodna z wartościami Unii;

27. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki Komitetu na rzecz poprawy ochrony danych i cyberbezpieczeństwa w instytucji; z zadowoleniem przyjmuje współpracę z zespołem reagowania na incydenty komputerowe w instytucjach, organach i agencjach UE (CERT-UE) oraz aktywny udział w podgrupie ds. bezpieczeństwa w Międzyinstytucjonalnym Komitecie ds. IT (CII);
28. podkreśla, że umowa o gwarantowanym poziomie usług między Komisją a Komitetem ds. Zasobów Ludzkich, obejmująca także szkolenia, została zawarta w 2018 r. i zwiększyła przejrzystość i przewidywalność kosztów związanych ze szkoleniem IT zgodnie z wnioskiem zawartym w rezolucji Parlamentu w sprawie udzielenia absolutorium za rok 2017 ⁽¹⁾; z zaniepokojeniem zauważa jednak, że korzyści płynące z większej przejrzystości są częściowo równoważone przez znaczny wzrost cen fakturowanych przez Komisję, i zwraca się do Komitetu o przeanalizowanie sytuacji wraz z Komisją w celu jej poprawy;
29. podkreśla, że w planie zatrudnienia zatwierdzonym przez władzę budżetową potwierdzono wzrost liczby pracowników z 665 w 2017 r. do 668 w 2018 r. (w porównaniu z 727 w 2013 r.); uznaje, że pięcioprocentowa redukcja w kontekście stosunkowo małego planu zatrudnienia jest znacznie trudniejsza do przeprowadzania ze względu na potrzebę utrzymania niektórych kluczowych zadań dla zapewnienia ciągłości działania oraz że taki ogólny wskaźnik redukcji wymaga większych wysiłków od mniejszych instytucji;
30. odnotowuje środki mające na celu wdrożenie decyzji z 2016 r. w sprawie informowania o nieprawidłowościach, takie jak przyjęcie decyzji wewnętrznej w sprawie doradców ds. etyki; uznaje, że w 2018 r. wybrano trzech dodatkowych członków personelu, którzy dołączyli do aktywnego zespołu wyszkolonych doradców; zwraca uwagę na rolę doradców ds. etyki w udzielaniu porad i pomocy członkom personelu – doradcy pomagają im jak najlepiej wywiązywać się z obowiązków dotyczących zgłaszania poważnych uchybień (informowanie o nieprawidłowościach), o którym mowa w rezolucji Parlamentu w sprawie absolutorium z wykonania budżetu za rok 2016 ⁽²⁾;
31. z zaniepokojeniem zauważa, że liczba wniosków o pomoc kierowanych do doradców ds. etyki wzrosła z 25 w 2017 r. do 42 w 2018 r., i podkreśla ze szczególnym zaniepokojeniem, że 33 wnioski złożyły kobiety, podczas gdy liczba wniosków złożonych przez mężczyzn utrzymała się na niezmiennym poziomie (dziewięć wniosków);
32. odnotowuje wszystkie środki podjęte w celu zwiększenia skuteczności polityki przeciwdziałania molestowaniu, takie jak szkolenia na temat konkretnych zagadnień, możliwości tworzenia sieci przez członków personelu pełniących funkcje zaufanych doradców oraz regularny nadzór zewnętrznego konsultanta; zauważa, że rozważany jest przegląd obecnej decyzji w sprawie molestowania, aby zapewnić większą synergii z innymi odnośnymi regulacjami, takimi jak zasady informowania o nieprawidłowościach; odnotowuje kurs etyki i uczciwości, który jest obowiązkowy dla wszystkich pracowników i obejmuje normy postępowania w miejscu pracy, w tym wyjaśnienie, czym jest molestowanie i jak sobie z nim radzić; wyraża głębokie ubolewanie, że wszystkie wymienione środki nie pozwoliły uniknąć przypadków nękania lub molestowania i nie umożliwiły ochrony ofiar; przypomina, że jednym z priorytetów tych środków musi być proaktywna, rzeczywista oraz zapewniona w trybie pilnym ochrona wszystkich ofiar i sygnalistów (w tym przed groźbami, szantażem i próbami przekupstwa); wzywa Komitet do wzmocnienia i usprawnienia dotychczasowych środków oraz przede wszystkim do skutecznej ochrony wszystkich ofiar; wzywa Komitet do przekazania Komisji Kontroli Budżetowej Parlamentu aktualnych informacji na ten temat;
33. z uznaniem odnotowuje współpracę Komitetu z OLAF-em; zauważa, że obie instytucje podpisały w 2016 r. porozumienia administracyjne, w których określono procedurę postępowania w przypadkach nadużyć finansowych; ponadto zauważa, że w lipcu 2019 r. przewodniczący i sekretarz generalny Komitetu spotkali się z dyrektorem generalnym OLAF-u w celu stworzenia większej synergii i zapewnienia skuteczniejszej wymiany informacji;
34. zauważa, że nowy kodeks postępowania członków, załączony do nowego regulaminu wewnętrznego Komitetu, który wszedł w życie w marcu 2019 r., po raz pierwszy określa kary dla członków, którzy nie wypełniają obowiązków zgodnie z kodeksem postępowania; ubolewa, że kary te nie są dostatecznie surowe ani zgodne z zaleceniami Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich; przypomina, że wykorzystywanie funduszy unijnych do obrony reputacji instytucji lub członków skazanych wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) lub sądów państw członkowskich stanowi sprzeniewierzenie środków publicznych, a ponadto przypomina, że instytucjonalna obsługa prawna jest wykorzystywana wyłącznie do obrony instytucji, a nie interesów indywidualnych osób; zwraca się do Komitetu o pilne wzmocnienie kodeksu postępowania członków, a w szczególności o włączenie do niego kar, które byłyby skuteczniejsze i bardziej odstrasżające; zauważa, że ustanowiono komitet doradczy ds. postępowania członków, który informuje zainteresowanych członków na ich wniosek o wytycznych dotyczących interpretacji i stosowania kodeksu postępowania, a także doradza przewodniczącemu Komitetu w sprawie ewentualnych działań, jakie należy podjąć, oraz w sprawie domniemych naruszeń kodeksu postępowania; zdecydowanie zaleca, aby oferować szkolenia dotyczące nękania lub molestowania wszystkim członkom, podobnie jak ma to miejsce w Parlamencie od początku obecnej kadencji;

⁽¹⁾ Dz.U. L 249 z 27.9.2019, s. 118.

⁽²⁾ Dz.U. L 248 z 3.10.2018, s. 134.

35. przypomina, że parlamentarna Komisja Kontroli Budżetowej zwróciła się o regularne aktualizacje zasad etyki i uczciwości zawodowej Komitetu; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w 2018 r. rozpoczęto przygotowania do kampanii pod hasłem „Respect@work” [Szacunek w pracy], której celem jest umocnienie przyjaznych relacji w miejscu pracy między wszystkimi pracownikami; jednym z działań planowanych w ramach kampanii w 2019 r. jest przegląd ram etyki i uczciwości w pracy; wzywa Komitet do przedstawienia informacji na ten temat w następnym rocznym sprawozdaniu z działalności;
36. przypomina, że przez cztery lata od marca 2010 r. Dział Prawny Komitetu był poważnie osłabiony po zwolnieniu ze skutkiem natychmiastowym jego szefa w następstwie zgłoszenia poważnych nieprawidłowości i niedozwolonych nacisków ze strony ówczesnego sekretarza generalnego; przypomina również, że stanowisko to było nieobsadzone przez trzy i pół roku, że Sąd do spraw Służby Publicznej uznał winę Komitetu w tej sprawie (wyrok w sprawie F-41/10 RENV *Bermejo Garde przeciwko Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu* ⁽³⁾), w związku z czym Komitet musiał zapłacić ponad 100 000 EUR, oraz że dopiero w 2014 r. powołano nowego szefa Działu Prawnego, do którego dołączyło ponadto pięciu prawników;
37. jest poważnie zaniepokojony ostatnimi zmianami, które mogą ponownie osłabić Dział Prawny Komitetu, m.in. tym, że od 1 stycznia 2020 r. jest on bezpośrednio powiązany z sekretarzem generalnym jako jedyna służba prawna instytucji Unii, że od września 2019 r. utracił jednego z zatrudnionych na stałe pięciu prawników, że niektórzy pracownicy, w tym kierownik działu, zostali objęci mobilnością, choć należałoby ich uznać za wyspecjalizowanych członków personelu, jak ma to miejsce w innych instytucjach, oraz że dział ten odnotował drastyczny spadek liczby formalnych konsultacji;
38. podkreśla znaczenie silnej i niezależnej służby prawnej, biorąc pod uwagę fakt, że od czasu powstania instytucje Unii powołały własne wewnętrzne służby prawne, do których głównych zadań należą doradztwo prawne i reprezentacja prawna oraz obrona przed TSUE; w związku z tym zwraca się do Komitetu o zapewnienie jego Działowi Prawnemu dostatecznej liczby pracowników umożliwiającej mu wykonywanie obowiązków i zachowanie niezależności; zwraca się do Komitetu o wyeliminowanie wszelkich środków, które mogłyby osłabić Dział Prawny w realizowaniu przypisanych mu działań i funkcji; ponadto przypomina Komitetowi o znaczeniu konsultacji z Działem Prawnym w sprawie decyzji Komitetu, aby zapewnić ich zgodność z prawem i uniknąć poważnych błędów oraz późniejszych długotrwałych i uciążliwych postępowań;
39. głęboko ubolewa z powodu publicznego sformułowania zarzutów w związku z procedurą rekrutacji nowego sekretarza generalnego Komitetu; odnotowuje argumenty przedstawione przez sekretarza generalnego w odpowiedziach na pytania Parlamentu dotyczące absolutorium za rok 2018; podkreśla, że znaczenie ścisłego zapewnienia pełnej przejrzystości na wszystkich etapach bez wyjątku w trakcie całej procedury (publikacji, wyboru, mianowania i powoływania na stanowisko), bez żadnych wyjątków, jak określono w regulaminie wewnętrznym Komitetu oraz w regulaminie pracowniczym, aby zapewnić zgodność z przepisami, a także uniknąć narażenia nie tylko Komitetu, lecz również wszystkich instytucji Unii na ryzyko utraty reputacji;
40. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki podejmowane w celu zwiększenia widoczności Komitetu, zarówno poprzez zacieśnienie stosunków z mediami, jak i zwrócenie większej uwagi na komunikację internetową z myślą o dalszym usuwaniu barier związanych z językami i niepełnosprawnością; podkreśla – w odniesieniu do mediów społecznościowych – politykę szkoleniową i dostosowane do potrzeb sesje szkoleniowe na żądanie zarówno dla członków, jak i pracowników Komitetu; odnotowuje nieznaczny spadek liczby komunikatów prasowych w 2018 r. (około 60 w porównaniu z 70 w 2017 r.) w ramach strategii mającej na celu opracowanie formatu „historii internetowych” z myślą o bardziej ukierunkowanej komunikacji na najważniejsze tematy prac Komitetu; zwraca się do Komitetu o przedstawienie Parlamentowi sprawozdania na temat doświadczeń w tym zakresie;
41. zauważa, że Komitet wdrożył cały szereg działań komunikacyjnych, aby uczcić obchodzoną w maju 2018 r. 60. rocznicę powstania; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w 2018 r. Komitet przyjął 9 419 odwiedzających (w porównaniu z 7 820 w 2017 r.), a Dzień Otwartych Drzwi odbywający się zwyczajowo 5 maja przyciągnął około 2 888 dodatkowych osób (w porównaniu z 2 700 w 2017 r.); zauważa, że transmitowane przez internet posiedzenia plenarne Komitetu mają potencjalny zasięg od 3 do 8 mln odbiorców; zauważa, że łączna liczba kontaktów online, takich jak powtórzenia tweetów, polubienia i odpowiedzi, wzrosła z 680 do 1 840 kontaktów na sesję plenarną;
42. zauważa wzrost środków na outsourcing tłumaczeń pisemnych (20,2 % w 2018 r., czyli nieco powyżej poziomu docelowego 20 % w porównaniu z 17,1 % w 2017 r. i 16,61 % w 2016 r.) w kontekście umowy o współpracy podpisanej z Parlamentem i wynikającego z tego zmniejszenia liczby tłumaczy; zauważa ponadto, że całkowity koszt tłumaczeń zleconych na zewnątrz w 2018 r. wyniósł 4 417 613 EUR w porównaniu z kwotą 7 208 710 EUR, która stanowiłaby całkowity koszt tłumaczenia wewnętrznego;

⁽³⁾ Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (Izba Pierwsza) z dnia 2 czerwca 2016 r., *Bermejo Garde przeciwko Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu*, F-41/10 RENV, ECLI:EU:2016:123.

43. zwraca się do Komitetu o kontynuowanie środków na rzecz racjonalizacji tłumaczeń;
44. zauważa, że umowa o współpracy administracyjnej, podpisana w 2014 r. między Komitetem, Komitetem Regionów i Parlamentem, wygasła z dniem 31 grudnia 2019 r.; zauważa, że do chwili obecnej umowy z 2014 r. nie renowowano ani nie przedłużono; jest zdania, że umowa z 2014 r. była mocno niewyważona z punktu widzenia Komitetu i Komitetu Regionów (zwanymi dalej „komitetami”), które w sumie przeniosły 60 tłumaczy pisemnych do Parlamentu (36 z Komitetu), a w zamian otrzymały jedynie możliwość korzystania z usług Dyrekcji Generalnej ds. Analiz Parlamentarnych (EPRS); z zaniepokojeniem zauważa, że w konsekwencji komitety musiały zatrudnić pracowników kontraktowych i dokonywać outsourcingu usług w zakresie tłumaczeń pisemnych; z zaniepokojeniem zauważa, że aby zrekompensować ograniczenie liczby tłumaczy pisemnych, Parlament przekazuje komitetom dodatkowe środki pieniężne (1 200 000 EUR w latach 2015–2016) na pokrycie kosztów outsourcingu usług tłumaczeniowych, przy czym środki te mogą zostać przealokowane na inne dziedziny polityki, jeżeli nie zostaną w pełni wykorzystane na outsourcing tłumaczeń pisemnych (w ostatnich trzech latach Komitet korzystał z możliwości realokacji środków); jest zdania, że sytuacja ta jest nie do pogodzenia z kryteriami ogólnego ostrożnościowego i należytego zarządzania finansami i należy ją ponownie rozpatrzyć w przypadku przedłużenia obecnej umowy lub podjęcia negocjacji w sprawie nowej umowy; uznaje, że – z politycznego punktu widzenia – umowa ta musi zostać zaktualizowana, aby stawić czoła obecnym wyzwaniom, takim jak nowe WRF lub nowe zasady polityki spójności; dostrzega dobrą współpracę Komitetu w promowaniu udziału obywateli w wyborach europejskich w 2019 r.;
45. uznaje działania podjęte w następstwie przeprowadzonego przez Komitet w 2016 r. badania dotyczącego zagrożeń psychospołecznych w miejscu pracy, obejmujące szereg inicjatyw, takich jak warsztaty dla kadry kierowniczej dotyczące zarządzania nieobecnościami, zarządzania konfliktami czy też postępowania w przypadku słabych wyników; z zadowoleniem przyjmuje również system mentorski dla nowych kolegów oraz działania na rzecz zwiększenia dobrego samopoczucia w pracy i zaangażowania pracowników; zauważa, że wskaźnik nieobecności pracowników osiągnął najwyższy poziom w 2017 r. (5,5 %) i nieznacznie spadł do 5,35 % w 2018 r. (w porównaniu z 4 % w 2015 r.); zauważa jednak z zaniepokojeniem wzrost liczby długotrwałych zwolnień chorobowych wśród kierowników działów Komitetu; wzywa Komitet do przedstawienia sprawozdania na temat wszystkich inicjatyw podjętych w celu zmniejszenia wskaźnika nieobecności pracowników;
46. z zadowoleniem przyjmuje obecne postępy na rzecz osiągnięcia równowagi geograficznej wśród kadry kierowniczej Komitetu, w szczególności w odniesieniu do państw członkowskich, które przystąpiły do Unii w 2004 r. lub później; zauważa w odniesieniu do równowagi płci, że w Komitecie jest obecnie wyższy odsetek kobiet na stanowiskach kierowniczych niż mężczyzn (52 % w 2018 r., 41,4 % w 2017 r. i 37,5 % w 2016 r.); zauważa, że 80 % osób ubiegających się o pracę w niepełnym wymiarze czasu pracy w 2018 r. to kobiety, mimo że prawo to jest takie samo dla mężczyzn i kobiet; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komitet regularnie informuje o dostępnych modelach pracy;
47. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki Komitetu na rzecz stworzenia bardziej zróżnicowanego i sprzyjającego włączeniu społecznemu środowiska i kultury pracy poprzez podejmowanie działań na rzecz osób z niepełnosprawnościami, np. zapewnienie dostępności cyfrowej intranetu i strony internetowej dla osób z upośledzeniem wzroku, publikowanie broszury pt. „Access Able Brussels”, aby dostarczyć wszystkich niezbędnych informacji nowo przybyłym osobom z niepełnosprawnością, które przenoszą się do Brukseli, a także zorganizowanie konferencji InterCOPEC poświęconej wyłącznie kwestiom niepełnosprawności;
48. przypomina o konieczności opracowania długoterminowych ram polityki kadrowej, wspierających równowagę między życiem zawodowym a prywatnym, poradnictwo zawodowe przez całe życie i rozwój kariery zawodowej, równowagę płci, telepracę, niedyskryminację, równowagę geograficzną oraz rekrutację i integrację osób z niepełnosprawnościami;
49. przyznaje, że w drodze porozumienia o współpracy administracyjnej komitety określiły szereg procedur dotyczących współpracy między ich służbami, a także ustanowiły i zorganizowały wspólne służby obejmujące zarówno zasoby ludzkie, jak i finansowe obu komitetów (tj. DG ds. Tłumaczeń Pisemnych i Logistyki); z zadowoleniem przyjmuje fakt, że służby audytu wewnętrznego obu komitetów ściśle współpracują ze sobą w zakresie wspólnych służb zgodnie z postanowieniami umowy o współpracy; zachęca Komitet do przedłużenia umowy o współpracy administracyjnej z Komitetem Regionów na okres po 2019 r.;
50. z zadowoleniem przyjmuje roczne oszczędności w wysokości 11,8 mln EUR w odniesieniu do infrastruktury i 0,72 mln EUR w odniesieniu do wynajmu, konserwacji, materiałów eksploatacyjnych i personelu, osiągnięte dzięki wspólnemu wykorzystywaniu zasobów przez komitety w tych dziedzinach; ponadto z zadowoleniem przyjmuje fakt, że roczne oszczędności budżetowe w dziedzinie IT związane ze współpracą komitetów wynoszą około 5 mln EUR; zauważa, że przykładem wyraźnej synergii w ramach współpracy z Parlamentem, która przynosi oszczędności pod względem kosztów personelu w wysokości 3,3 mln EUR (poziom wynagrodzeń w 2016 r.), jest korzystanie przez komitety z usług EPRS (w tym celu przeniesiono 36 stanowisk z Komitetu do EPRS);

51. wzywa Komitet do dalszej analizy sytuacji w celu określenia dodatkowych obszarów możliwej współpracy służb z Komitetem Regionów; podkreśla, że tego rodzaju współpraca międzyinstytucjonalna może znacznie zmniejszyć ogólne wydatki Komitetu; zwraca się do Komitetu o poinformowanie Komisji Kontroli Budżetowej Parlamentu o osiągniętych wynikach;
52. zauważa, że umowa o współpracy między komitetami, podpisana w 2016 r., ustanowiła solidne ramy prawne długoterminowej, efektywnej i skutecznej współpracy oraz pokazuje, że komitety działają na zasadach partnerstwa, w poszanowaniu swoich uprawnień i prerogatyw; zauważa, że umowa wygasła 31 grudnia 2019 r. oraz że podjęto decyzję o jej przedłużeniu na jeden rok, na czas negocjacji nowej umowy; zwraca się do komitetów o dołożenie niezbędnych starań, aby zawrzeć nową umowę w jak najkrótszym czasie i tym samym umożliwić dalszą synergię i oszczędności;
53. przypomina po raz kolejny, że komitety przeznaczyły mniej niż 3 % swojego całkowitego budżetu na IT i że projekty i wyposażenie IT są od lat strukturalnie niedofinansowane; z zaniepokojeniem zauważa, że aby rozwiązać problem zaległości w projektach i systemach IT, komitety nadal stosują pod koniec roku przesunięcia zbiorcze w celu sfinansowania projektów IT; zwraca się do komitetów o jak najszybsze wdrożenie nowej strategii cyfrowej i wieloletniego planu wydatków informatycznych;
54. zauważa, że 28 sierpnia 2019 r. podpisano porozumienie między komitetami i Komisją w sprawie zamiany budynku Komisji VMA na budynki komitetów BEL 68/TRE 74; zauważa, że zamiana ta wejdzie w życie z dniem 16 września 2022 r.; z niepokojem zauważa, że głównym priorytetem określonym przez komitety w polityce dotyczącej nieruchomości jest koncentracja geograficzna budynków; z niepokojem zauważa, że zamiana ta powoduje utratę przez komitety powierzchni biurowej wynoszącej 10 440 m², a zatem konieczność znalezienia po zamianie dodatkowych biur dla około 200 pracowników, czego nie można całkowicie zrekompensować w krótkim okresie alternatywnymi środkami, takimi jak bardziej intensywne wykorzystanie powierzchni w innych budynkach lub zwiększenie wymiaru telepracy, ale będzie wymagało zakupu innego sąsiadującego budynku w celu zrekompensowania tej redukcji; zwraca również uwagę na konieczność renowacji budynku VMA w perspektywie krótko- lub średnioterminowej; obawia się konsekwencji, jakie umowa ta będzie miała nie tylko dla finansów Komitetu, ale również dla dobrostanu pracowników; ubolewa, że nie skonsultowano się z Działem Prawnym w sprawie o takim zakresie i znaczeniu dla Komitetu;
55. zauważa, że komitety powołały niedawno wspólną grupę roboczą komitetów, która przygotowuje kolejną analizę w celu znalezienia odpowiednich rozwiązań; zauważa, że również inna grupa robocza ma za zadanie zastanowić się nad nowymi sposobami pracy; podkreśla, że niedogodności wynikające z zamiany budynków w żadnym przypadku nie powinny mieć negatywnego wpływu na dobrostan pracowników, sposób pracy ani przestrzeń przeznaczoną do pracy; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że administracja Komitetu dba o to, aby informować wszystkie zainteresowane strony podczas posiedzeń personelu i za pośrednictwem kierownictwa oddzielnych służb o rozwoju sytuacji, oraz że weźmie pod uwagę zgłoszone obawy i propozycje; zwraca się do komitetów o poinformowanie Komisji Kontroli Budżetowej i Komisji Budżetowej Parlamentu o osiągniętych wynikach;
56. wyraża poważne obawy w związku z potwierdzeniem obecności azbestu w krytycznych miejscach budynku VMA, w tym w strefie parkingu; ubolewa nad faktem, że inwentaryzację, zrealizowaną przez wyspecjalizowanego wykonawcę zewnętrznego, przeprowadzono we wrześniu 2019 r., zaledwie miesiąc po podpisaniu umowy z Komisją; ubolewa, że umowę podpisano bez poinformowania wszystkich zainteresowanych stron w odpowiednim czasie, iż w budynku VMA może być obecny azbest; ubolewa również nad faktem, że członkowie i pracownicy nie zostali poinformowani o sytuacji, i zwraca się do Komitetu o zaradzenie tej sytuacji w odpowiedni i skuteczny sposób;
57. zauważa, że we wrześniu 2019 r. komitety otrzymały świadectwo bezpieczeństwa budynku VMA, jeśli chodzi o obecność azbestu, oraz że w świadectwie tym określono, iż budynek zawiera azbest, ale nie stwarza to zagrożenia przy normalnym użytkowaniu budynku; biorąc pod uwagę zwłaszcza fakt, że dalsze wykorzystanie budynku nie będzie normalnym użytkowaniem, lecz będą prowadzone tam roboty budowlane, jest głęboko zaniepokojony przyszłym rozwojem sytuacji;
58. odnotowuje, że wpływ długotrwałego i niebezpiecznego narażenia na działanie azbestu na zdrowie ludzi jest dobrze udokumentowany i zawsze jest źródłem niepokoju i obaw wśród ogółu społeczeństwa, zwraca się do komitetów, by prowadziły politykę całkowitej i aktywnej przejrzystości oraz informowały, jak radzą sobie z sytuacją w budynku VMA przed jego faktycznym zajęciem i po wprowadzeniu się doń, a jednocześnie by unikały wywoływania paniki;
59. wyraża zaniepokojenie z powodu opóźnienia 19,56 % (2 835) płatności z terminem płatności 30 dni (średni czas płatności wynoszący 46,12 dni); wzywa Komitet do wzmocnienia wysiłków na rzecz przestrzegania terminów płatności określonych w rozporządzeniu finansowym;

60. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w ostatnich latach spadła liczba niewykorzystanych usług tłumaczenia ustnego (2,61 % w 2018 r., 3,6 % w 2017 r. i 4,38 % w 2016 r.); uznaje środki wdrożone w 2018 r. i zachęca Komitet do utrzymania pozytywnej tendencji do zmniejszenia liczby odwołanych tłumaczy ustnych;
61. docenia zamiar Komitetu dotyczący dalszej poprawy przejrzystości i ułatwienia dostępu do dokumentów Komitetu w następstwie międzyinstytucjonalnego spotkania w sprawie przejrzystości, które odbyło się 25 września 2018 r. w Luksemburgu; zauważa, że Komitet rozpoczął działanie w celu skorzystania z najlepszych praktyk innych unijnych instytucji i organów, czego wynikiem jest plan działania, który ma zostać uruchomiony w 2019 r. i który obejmuje takie tematy jak jego Regulamin, jego kodeks postępowania członków, utworzenie rejestru służącego przejrzystości i dostęp do dokumentów;
62. zauważa, że w roku 2017 Rzecznik Praw Obywatelskich wydał „Zalecenie w Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w sprawie rzekomego uchybienia przez Komitet Ekonomiczno-Społeczny polegającego na tym, że jeden z członków nie zadeklarował wszystkich istotnych interesów”, w wyniku którego Komitet zmienił swój regulamin wewnętrzny, aby uwzględnić zmiany, których wymagał Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich, oraz że zmiany te weszły w życie 15 marca 2019 r.; zauważa, że Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich doszedł do wniosku, że nie doszło do niewłaściwego administrowania w dochodzeniu dotyczącym skargi związanej z procedurą wyboru w 2018 r.;
63. zauważa, że deklaracje o braku konfliktu interesów przewodniczącego i wiceprzewodniczących Komitetu są dostępne na stronach internetowych członków Komitetu; zauważa, że zgodnie ze zmienionym regulaminem powołani członkowie muszą sporządzać deklaracje dotyczące wszelkich interesów, finansowych lub innych, które mogą mieć wpływ na ich pracę w Komitecie; zauważa, że deklaracje te są również udostępniane opinii publicznej na stronie internetowej Komitetu; zauważa, że członkowie są zobowiązani do wyraźnego potwierdzenia ważności treści swoich deklaracji co najmniej raz w roku oraz do dokonania ich przeglądu w przypadku jakiegokolwiek zmiany sytuacji;
64. zauważa, że członkowie nie są zobowiązani do podawania adresu organizacji lub firmy, od której otrzymują wynagrodzenie; zauważa jednak, że w chwili objęcia urzędu, a także w przypadku zmian, członkowie są zobowiązani do wypełnienia i podpisania deklaracji o braku konfliktu interesów; zauważa, że dwudziestu pięciu członków podało administracji adres w Belgii;
65. odnotowuje, że Komitet nie zamierza zmienić systemu obowiązkowego jednego podpisu w celu potwierdzenia obecności członków na posiedzeniach na system wymagający dwóch podpisów: jednego na początku i jednego na końcu posiedzenia; zwraca się do Komitetu, by z myślą o poprawie swoich metod pracy prowadził dalsze badania nad praktykami i doświadczeniami Parlamentu i innych instytucji i organów Unii w zakresie rejestru obecności i wybierał najlepsze praktyki; zwraca się do Komitetu o przedstawienie informacji w tej sprawie w następnym rocznym sprawozdaniu z działalności;
66. odnotowuje prace Komitetu związane z decyzją Rzecznika Praw Obywatelskich w sprawie 1306/2014/OV w celu opracowania wytycznych dotyczących zarządzania konfliktami interesów w pracy z myślą o zapewnieniu doradztwa w przypadkach gdy pracownicy muszą pełnić pokrywające się funkcje, zajmując się jedną sprawą; dotyczy to w szczególności działań związanych z reprezentacją personelu;
67. z zadowoleniem przyjmuje politykę Komitetu w zakresie „drzwi obrotowych”, która obejmuje działania następcze związane z działaniami zewnętrznymi prowadzonymi przez byłych urzędników wyższego szczebla; zauważa, że Komitet co roku publikuje odpowiednie sprawozdanie;
68. zauważa, że w 2017 r. Komitet utworzył grupę ds. monitorowania rozwoju sytuacji w związku z decyzją Zjednoczonego Królestwa o wystąpieniu z Unii oraz w celu oceny konieczności reakcji ze strony Komitetu lub zajęcia przez niego stanowiska; zauważa, że przy założeniu, że dojdzie do wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii z budżetu na 2019 r. odjęto łączną kwotę 318 600 EUR, a z budżetu na 2020 r. dodatkową kwotę w wysokości 173 062 EUR, w celu odzwierciedlenia „oczywistych zmian” kosztów podróży członków oraz współfinansowania sprzętu informacyjnego dla członków;
69. ponownie podkreśla konieczność ujednoczenia, przyspieszenia i poprawienia procedury udzielenia absolutorium; w związku z tym proponuje ustalenie terminu przedłożenia rocznego sprawozdania z działalności na dzień 31 marca roku następującego po roku danym budżetowym; ubolewa, że termin ten nie został dotrzymany w przypadku rocznego sprawozdania z działalności za 2018 r., o co zwrócono się w rezolucji w sprawie udzielenia absolutorium za 2017 r.; z zadowoleniem przyjmuje gotowość Komitetu do przyjęcia tej najlepszej praktyki, co dałoby organowi udzielającemu absolutorium czas na bardziej szczegółowe i lepsze przeprowadzenie procedury udzielenia absolutorium;

70. odnotowuje sprawozdanie z działań następczych przedstawione pod koniec 2017 r. przez drugą grupę ad hoc ds. przyszości Komitetu; sprawozdanie to dotyczy sposobów zrationalizowania działalności wewnętrznych organów Komitetu; zauważa, że w styczniu 2018 r. Prezydium Komitetu postanowiło zmniejszyć liczbę członków zasiadających w wielu organach wewnętrznych Komitetu oraz ograniczyć liczbę posiedzeń odbywających się każdego roku; zauważa, że Prezydium postanowiło przeorientować zakres kompetencji niektórych struktur Komitetu; zwraca się do Komitetu o przedstawienie Parlamentowi wyjaśnień dotyczących oszczędności wynikających z tej zmiany, aby zwiększyć przejrzystość i odpowiedzialność;
 71. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki Komitetu na rzecz promowania gospodarki o obiegu zamkniętym poprzez wydanie opinii i, we współpracy z Komisją, za pośrednictwem europejskiej platformy zainteresowanych stron gospodarki o obiegu zamkniętym, gromadzącej inicjatywy i najlepsze praktyki;
 72. popiera wysiłki podejmowane przez Komitet w celu zmniejszenia śladu środowiskowego; odnotowuje z zadowoleniem nieznaczny spadek zużycia energii elektrycznej (3 %) i papieru (17 %) oraz odpadów biurowych (3 %); zauważa jednak wzrost zużycia gazu (5 %) i wody (17 %) spowodowany zainstalowaniem nowego ogrzewacza gazowego i wycieku wody podczas robót budowlanych;
 73. zwraca uwagę na wszystkie prace zrealizowane w ostatnich latach w obszarach takich jak: budżetowanie zadaniowe, ramy etyczne wraz ze wszystkimi powiązаныmi zasadami i procedurami, nasilone działania komunikacyjne i rosnąca liczba środków służących poprawie przejrzystości; z zadowoleniem przyjmuje znaczną liczbę międzyinstytucjonalnych umów o świadczenie usług i o współpracy; podkreśla znaczenie współpracy i wymiany doświadczeń między unijnymi instytucjami i organami; proponuje, by Komitet przeanalizował możliwość sformalizowania działań służących tworzeniu sieci kontaktów w różnych dziedzinach w celu wymiany najlepszych praktyk i wypracowywania wspólnych rozwiązań;
 74. zwraca uwagę na znaczenie dialogu politycznego między Komitetem a Parlamentem dla upewnienia się, że istotny wkład Komitetu znajdzie odzwierciedlenie w pracach Parlamentu; w tym sensie ponawia swój wniosek o dołożenie wszelkich starań, by wzmocnić współpracę polityczną między tymi dwiema instytucjami.
-